

Aktiviteter

På www.nødhjælp.dk/høst kan du finde mere inspiration til samtaler og refleksioner over temaet fred, og du kan læse flere personlige beretninger fra Vestbredden.

Fredsduen

Mål: At få børn til at snakke om, hvad det betyder at der er fred

Varighed: 20-40 minutter

1: Sæt rammen (3 min)

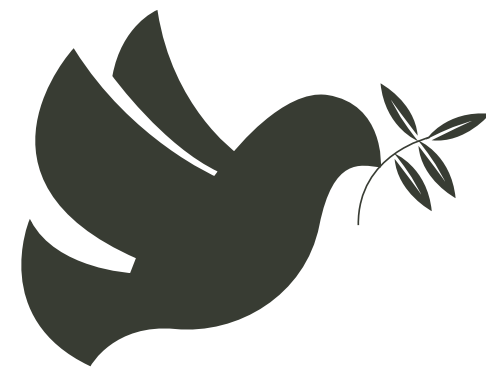
I Første Mosebog kapitel 8 hører vi om Noas ark. Efter syndfloden sendte Noa en due ud, og da den kom tilbage, havde den et frisk olivenblad i næbbet. Dette var et tegn på, at vandet var faldet så meget, at træer igen var synlige – og at livet var ved at vende tilbage til jorden. Olivenbladet blev dermed et symbol på håb, fred og fornyelse.

2: At komme i land (10-20 min)

Tal om, hvilke følelser Noa og hans sønner kan have haft, da de forstod, at de kunne komme i land igen. Hvad har disse følelser med symbolet 'fred' at gøre?

3: Tegn en fredsdue (10-20 min)

Alle tegner en due med noget i munden, der symboliserer 'fred' for dem.



Et fredstræ

Mål: At engagere unge i refleksion om fred

Varighed: 60-90 minutter

1: Historiefortælling (15 min)

Læs eller fortæl historien om Asmaa og hendes oliventræer. Brug evt billeder eller kort over området for at give kontekst, findes på www.nødhjælp.dk/høst. Spørg derefter:

- Hvad betyder jorden og træerne for Asmaa og hendes familie?
- Hvad ville du gøre, hvis du ikke kunne vende tilbage til et sted, du elsker?

2: Kreativ refleksion (30 min)

Materialer: papir og tegneredskaber.

Opgave: Hver deltager skaber deres eget "fredstræ":

- En tegning af et træ med grene, hvor hver gren symboliserer noget, der skaber fred (f.eks. venskab, retfærdighed, håb).

Alternativt: hver deltager planter et lille træ og skriver et 'fredsønske' på en plantepind.

3: Deling og dialog (15-20 min)

Lad deltagerne præsentere deres fredstræ og forklare, hvad det betyder for dem. Stil spørgsmål som:

- Hvad kan vi lære af Asmaas modstandskraft?
- Hvordan kan vi selv være "fredsplantere" i vores hverdag?



Spis brød til

Oliventapenade

- Ca. 500 g sorte oliven
- 2 fed hvidløg
- 1 spsk kapers eller ansjoser
- 2 tsk tørret timian
- 1,5 dl olivenolie
- salt – smag til

Hak det hele fint sammen og spis brød til.

HÅBETS HØST

Det begynder med et frø.

Et oliventræ plantet i tør jord,
af hænder, der nægter at give op.

Hver gren bærer mere end frugt –
den bærer retten til at høre hjemme,
til at høre til.

Når høsten kommer,
er det ikke kun oliven, der samles ind –
men håb.

Håb om fred.
Håb om retfærdighed.
Håb om at børn kan vokse op
under skyggen af det,
deres forældre plantede.

Det er håbets høst.
Og den begynder med dig.



FOLKEKIRKENS
NØDHJÆLP
actalliance

Livets træ

Oliventræer har altid dannet grundlag for menneskers liv i Middelhavsområdet. I de palæstinensiske områder har mange 1000 hektar land været dækket af oliventræer, som kan gro i den magre, stenrige jord og igennem de lange, tørre somre.

Oliventræer kan blive 800-1000 år gamle. Hvert træ giver i gennemsnit ni kilo oliven om året. Heraf kan der blive to liter olivenolie. Olien bruges til madlavning, i lamper, til fremstilling af medicin – og i kirkelige sammenhænge.

Kunsten at udskære oliventræ til smukke figurer begyndte i det 4. århundrede e.Kr. efter opførelsen af Fødselskirken i Betlehem. Græsk-ortodokse munke lærte de lokale at udskære kors i oliventræ. Den kreativitet er i dag en vigtig del af den lokale økonomi og turisme.

Oliventræet truet som livsgrundlag

Siden 2001 har israelsk militær og israelske bosættere ødelagt flere end 500.000 palæstinensisk-ejede oliventræer og beslaglagt flere hundrede hektar palæstinensisk landbrugsjord. Rydning giver plads til nye bosættelser på Vestbredden, til veje forbeholdt israelske bosættere og til sikkerhedszoner mellem bosættelserne.

Den israelske regering støtter dette ved at lave love og regler, der forhindrer de palæstinensiske olivenbønder i at bygge læskure, grave brønde eller selv at anlægge veje til deres jord. På den måde bliver det hele tiden mere og mere vanskeligt for bønderne at dyrke deres marker med oliventræer, og mange palæstinensere har mistet det land, deres familie har dyrket i årevis.

Oliventræet som tegn på fred

I Det Gamle Testaments fortælling om Noas ark hører vi om, hvordan en due flyver ud for at finde land efter regnen er stoppet – og den kommer igen med et olivenblad i næbbet. Olivenbladet bliver tegn på, at livet igen bliver værd at leve – at Noas ark kan finde land og finde hjem igen.

På samme måde for palæstinenserne. Oliventræet er et tegn på, at livet bliver værd at leve igen, at de kan blive i det land, hvor de har deres rødder. Derfor er oliventræerne lige så vigtige for palæstinenserne i dag, som de var for 2000 år siden, da Jesus sad under ét og bad i Getsemane have

19 oliventræer bærer håbet

Asmaa Naim Qasem er en palæstinensisk husmor og landmand fra landsbyen Al-Judeira i området omkring Jerusalem. I 2005 begyndte den israelske stat at opføre en adskillelsesmur, som omringer området omkring hendes landsby. Muren er bygget på palæstinensisk jord, der er blevet konfiskeret gennem militære ordrer. Det gør det svært for palæstinensiske bønder som Asmaa at dyrke jorden.

Asmaa og hendes familie har ejet jorden i generationer, og hun har dyrket den i årevis med støtte fra sine sønner. De ser ikke kun jorden som en indtægtskilde, men også som en måde at vise modstandskraft og forbindelse til deres rødder på. I 2025 blev Asmaa udvalgt som en af modtagerne af oliventræer gennem projektet "Keep Hope Alive", som ledes af YMCA Palestine og støttes af Folkekirkens Nødhjælp.

Hun fik 60 unge oliventræer til at plante på sin jord. Sammen med sine sønner begyndte Asmaa at plante træerne med stor beslutsomhed. De nåede at plante 41 træer, før dagen blev voldsomt afbrudt. En gruppe israelske bosættere invaderede deres mark og angreb dem. Asmaa og hendes sønner måtte flygte. Siden da har de ikke kunnet vende tilbage, og de ved stadig ikke, om træerne, de plantede, endnu står i jorden, eller om de er blevet rykket op.

De resterende 19 træer tog de med hjem, da de flygtede. Asmaa og hendes familie passer nu på oliventræerne nær deres hus – de vander dem, beskytter dem og venter. Fremtiden for deres jord er usikker, men de træer, de stadig har, er et symbol på tålmodighed og stille modstand. Som Asmaa siger:

“Disse oliventræer er ikke kun for vores jord – de er for vores fremtid. Selv hvis vi bliver tvunget væk i dag, vil vi vende tilbage og tage os af dem i morgen.”

De håber stadig, at de snart – når situationen tillader det – kan vende tilbage til deres jord og plante igen.

